

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державної служби України з питань праці від 26.07.2017 № 7771/1/10.2-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом постанови пропонується затвердити Технічний регламент вибухових матеріалів промислового призначення (далі – проект Технічного регламенту).

Згідно преамбули проекту постанови, його розроблено відповідно до статті 5 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений ДРС у представлений редакції з огляду на нижчезазначене.

Пунктом 40 проекту Технічного регламенту передбачається, що центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, здійснення державного гірничого нагляду, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю видає ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів відповідно до пункту 39 цього проекту Технічного регламенту, та переконується у

Державна регуляторна служба України

ВИХ №7492/0/20-17 від 01.09.2017

тому, що відповідальні суб'єкти господарювання здатні виконувати взяті на себе технічні зобов'язання.

Водночас, Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Так, згідно з пунктом 12 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як *виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України.*

Отже, назва виду господарської діяльності, на провадження якої видається ліцензія, та, яка зазначена у пункті 40 проекту Технічного регламенту *потребує приведення у відповідність до норм пункту 12 частини першої статті 7 Закону № 222.*

Окрім того, пунктом 4 проекту Технічного регламенту передбачаються терміни, що вживаються у редакції Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення та інші терміни, що вживаються у значенні інших законів.

Слід зазначити, що перелік зазначених термінів не містить значення термінів «технічне зобов'язання» та «відповідальні суб'єкти господарювання», що використовуються в пункті 40 проекту Технічного регламенту. Таким чином, вказане вище потребує редакційного уточнення.

Також зауважуємо, що ліцензування такого виду господарської діяльності, як виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України здійснюється на загальних підставах у відповідності до норм Закону № 222.

Статтею 6 Закону № 222 визначені повноваження органу ліцензування, зокрема, щодо розробки проектів ліцензійних умов та здійснення контролю за додержанням ліцензіатами їх вимог.

У розумінні Закону № 222 визначено, що *ліцензійні умови – це нормативно-правовий акт Кабінету Міністрів України, іншого уповноваженого законом органу державної влади, положення якого встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання ліцензіатом, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії.*

Більше того, Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового

призначення, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 22.07.2016 № 604 (далі – Ліцензійні умови).

Зазначеними Ліцензійними умовами *встановлено кадрові, організаційні, технологічні та спеціальні вимоги, обов'язкові для виконання ліцензіатом.*

З іншої сторони, частиною сьомою статті 19 Закону № 222 встановлено, що контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Згідно з частиною восьмою статті 19 Закону № 222 для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники його апарату і територіальних органів.

Підстави для проведення позапланової перевірки визначені у частинах дев'ятій та десятій статті 19 Закону № 222.

З огляду на зазначене, є не зрозумілим, яким чином або у який спосіб центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю має переконуватися у здатності «відповідальних суб'єктів господарювання» виконувати взяті на себе «технічні зобов'язання».

Підсумовуючи зазначене, редакція проекту Технічного регламенту у частині додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов потребує приведення у відповідність до норм статті 19 Закону № 222.

Крім того, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю *не може видавати ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів відповідно до пункту 39 проекту Технічного регламенту, оскільки, пункт 39 проекту Технічного регламенту не встановлює порядок видачі і не може його встановлювати тому, що уніфікований порядок ліцензування видів господарської діяльності встановлює Закон № 222.*

Ураховуючи наведене, *положення пунктів 39, а також 40 проекту Технічного регламенту потребують доопрацювання та приведення у відповідність до Закону № 222.*

Відповідно до положень пункту 32 проекту Технічного регламенту передбачається, зокрема, *порядок видачі дозволу на перевезення вибухових матеріалів*, що визначається Міністерством внутрішніх справ України.

Також, пунктом 39 проекту Технічного регламенту передбачається, що суб'єкти господарювання *повинні мати дозвіл або ліцензію*, що надає їм право займатися виробництвом, зберіганням, використанням, імпортом, експортом, перевезенням або торгівлею вибуховими речовинами.

Разом з тим, Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі - Закон про дозвільну систему) визначає, зокрема, правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів.

Відповідно до статті 4 Закону про дозвільну систему визначено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, зокрема, встановлюється перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Так, Переліком документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі - Перелік), затвердженим Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI, *не передбачено одержання дозволу на перевезення вибухових матеріалів та/або дозволу на виробництво, зберігання, використання, імпорт, експорт, перевезення або торгівлю вибуховими речовинами.*

Пунктом 97 Переліку передбачено погодження маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів.

Згідно з статтею 1 Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» небезпечний вантаж - це речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин.

Враховуючи зазначене, *положення проекту Технічного регламенту у частині видачі документів дозвільного характеру потребує приведення у відповідність до Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» та Закону України від 19.05.2011 № 3392-VI.*

Крім того, наданий розробником АРВ до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Відповідно до пункту 4 Методики при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються:

- причини виникнення проблеми;
- обґрунтування неможливості її розв'язання за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів;
- суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не обґрунтована належним чином наявність проблеми, що потребує державного регулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави.

Таким чином, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу збалансованості* - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Недотримання розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності не

дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закон про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Крім того, під час розробки проекту постанови розробником не дотримано вимог статті 5 Закону про регуляторну політику у частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна